

Henry Enoksen fra NMCUs Trafikksikkerhetskomité kjørte N260 med sin 900 SS i fjor sommer og hører fremdeles lykksalig ut når han snakker om opplevelsen

Europas beste m

TEKST: NIGEL PORTER (OVERSATT AV PÅL ANDREASSEN)

Nesten 50 mil uten en eneste lengre rettstrekke.

N260 i Spania er sannsynligvis den ultimate utfordringen på to hjul.

Hvis du tør...

Ruta er på ca 50 mil og går øst/vest i den sørlige delen av Pyreneene

N260 begynner i det man krysser grensen fra Frankrike og inn i Spania på den berømte veien langs Vermillionkysten. Helt fra starten av vrir og vender veien seg ned mot Portbou, og gir en konstant panoramautsikt over Middelhavet og strendene og buktene langs kysten. Så begynner stigningen.

Veien går opp over flere fjelltopper og ned gjennom daler og underveis avdekkes tusen-

vis av hvitmalte feriehus langs veien. En strekning som i den verste ferieperioden føles som et snegleløp med bobiler og turister i en eneste lang sammenhengende kø. Med andre ord en bit av N260 man helst bør unngå midt i turistsesongen.

Bilistene har nok ikke anelse om hvilken glede denne velasfalterte strekningen gir oss motorsyklister. De nesten 500 kilometerne av-

Artikkelforfatter Nigel Porter og hans kone Maz. Nigel har en fortid som løpskjører og har deltatt på Isle of Man TT flere ganger. Han og kona driver det lille overnattingsstedet Coupdecoeur, www.coupdecoeur.co.uk

sluttes med et veritabelt fossefall av svinger de siste kilometerne ned til Biescas.

Rally-etapper

På mange måter kan denne veien sammenlignes med rally-etapper, hvor spesialstrekkenes avløses av korte lengder med vanlig vei hvor man får trukket pusten før neste runde med svinger og bakker. Man kan klart slå fast at denne veien ikke er noe for pyser og nybegynnere. Best utbytte får nok de som klarer å kjøre med en blanding av respekt, rutine og en viss

Disse tre milene til utkanten av Ripoll kan kanskje fungere som en slags forsmak på det som er i vente lenger fremme. Det kommer nemlig mer. Mye mer.

Etter et tankstopp går turen nordover mot Ribes de Freser. Denne veien var tidligere merket N152, men har nylig fått tilbake det originale N260-navnet. Veien følger en elv, så her er det også plenty med svinger og utfordringer. Ta det allikevel litt med ro. Dersom flere kjører sammen; sørg for at troppene er samlet før neste "spesial-etappe".

milene. Etterpå er det nedoverbakke mot Puigcerda. Men en advarsel er på sin plass; se opp for lokal veilapping med bithumen - glatt som såpe! Dette pågår hele veien mot Puigcerda, men med lengre mellomrom etter hvert.

Politiet tar kredittkort

Etter Puigcerda kan du ta deg en velfortjent "hvil" de neste fem milene til Adrall, via Seu d'Urgell. Veien er imidlertid full av kjappe kurver med god sikt. Det gir en silkemyk følelse som er uimotståelige. Her og der dukker det

otorsykkelvei...?

porsjon sikkerhetsmargin i tilfelle det uventede dukker opp.

Op det gjør det. En villfaren ku eller geit midt i veien er ikke et sjeldent syn. Det samme gjelder for steiner og dyremøkk. For ikke å snakke om det å møte en bilist eller to rundt en krapp sving - gjerne på feil side av veien. Det betyr imidlertid ikke at man ikke skal nyte veien i fullt monn. Men vær klar over at på en del av strekningene er det fint lite som skiller deg fra et fritt fall på 500 meter.

180-graders svinger

I Llanca svinger veien av fra kysten, og fortsetter oppover dalsiden med noen fabelaktige svinger før transportetappen inn i hjertet av Figueres - kjent for sitt Dali museum. Etter Figueres, hele veien til Olot, går det greit og kjapt. Men i Olot blir man satt på en aldri så liten prøve. Her deler nemlig veien seg i to - i samme retning mot Ripoll. Her skal man imidlertid følge LH-feltet, og i løpet av en halv kilometer tar man igjen fatt på en veistrekning med fabelaktige 180-graders svinger.

Nesten religiøse

Etter å ha forlatt Riebes de Freser smalner veien, og du får kjapt syn på skiltingen som avslører N-svinger de neste 45 kilometerne. Og det er bare frem til Col de Toses. Etter det følger nye to mil med svinger - og bare én og annen bil.

Man kan egentlig ikke en gang begynne å beskrive denne veien med sine svimlende samlinger av svinger av alle slag. De kommer så tett at man nesten ikke får trukket pusten før det er pån igjen. Pauser er fremmedord her, og akkurat i det man nesten er i ferd med å miste konsentrasjonen helt og holdent, triller du inn Col De Toses. Her - 1800 meter over havet - er det smart å legge inn en pause og ta en kjapp oppsummering av hva man nettopp har opplevd.

Dette er en fantastisk veistrekning, og det er flere som nærmest har blitt "religiøse" når de skal gjenfortelle hva de nettopp har opplevd her.

Så stopp, ta inn den fabelaktige utsikten langs Serra de Cadi - en av Europas største daler - og gå gjennom hva dere opplevde de siste fire

opp en fotoboks, men de tar bare lokale førere - ikke turister. Se imidlertid opp for gutta i blått, spesielt i nærheten av byer. Politiet ser ikke med blide øyne på fartsovertredelser og bøtene kan bli deretter. Men i motsetning til sine franske kollegaer tar de i det minste kredittkort!

Sjekk knepuckene

Etter at man har svingt av til høyre mot Sort, i landsbyen Adrall, er det på tide å ta på seg konsentrasjonslua igjen, og løse opp knær, albuer og nakke. Nå kommer nemlig femti kilometer med absolutt alt som finnes av svinger. Kastet på deg fra alle mulige slags vinkler, er de en utfordring for enhver motorsyklist. Hvis du lurar på hvor fort du kan ta disse svingene, er fartsgrenseskiltene en god indikator - pluss ørlite grann litt til.

Utsikten - hvis du tør å ta øynene fra veien - er rett og slett fantastisk. Dette er en strekning av veien som mange lokale R-sykelentusiaster bruker i helgene.

Alt for fort, eller ikke fort nok - avhengig av hvor sliten du er i rumpa - kommer du til Sort,

med sine mange restauranter. Et perfekt sted for et stopp. Så langt har du tilbakelagt omtrent 250 kilometer, et ukjent antall svinger og antagelig fått noen saftige skrekkopplevelser. Sjekk knepuckene for å se hvor langt nede du har vært de siste milene!

Omtrent her vil de fleste som ikke er spesielt opptatt av masochisme legge seg til for kvelden. Men det er utrolig hva et måltid mat kan gjøre for å få opp blodsukkeret. Allikevel må jeg minne om at du kun har kjørt halve strekningen.

Dr. Jekyll & Mr. Hyde

Den neste delen av veien er ikke helt flat, men den er definitivt enklere enn de siste par timene du har vært gjennom. Husk at mesteparten av turen har foregått på over tusen meters høyde - enkelte partier nesten det dobbelte - så omfattende væskeinntak er påkrevd. For å unngå dehydrering og holde konsentrasjonen oppe.

Når man nærmer seg Pont De Suert antar veien igjen sine Dr. Jekyll & Mr. Hyde-proporsjoner og du får virkelig svingt deg før du kommer til Col de Espina.

Når vi er kommet til Col de Fadas er det tid for pause igjen, siden den siste biten har vært bortimot ti mil med sving, sving og atter sving. Sørg for å lade opp konsentrasjonen før neste etappe.

Det beste til slutt

N260 har nemlig spart det beste til slutt. De neste 12 milene går opp i over 2000 meter og har mange tunneller, fjelltopper, fantastiske innsjøer med utrolige fargenyanser og til slutt nasjonalparken Det tapte fjellet. På de siste to-tre milene mot Biecas kommer hver muskel og nerve i kroppen din til å skrike at, nok er nok! Heldigvis er det bare drøyt to mil igjen til Jaca, hvor det finnes et motorsyklistvennlig hotell med egen garasje. De siste kilometerne kan nok oppleves som uendelige. Etter en dusj er det på tide å oppsummere dagens opplevelser over et godt måltid og noen øl.

Er du fortsatt ikke overbevist om at dette er verdens beste motorsykkell rute? La oss se på konkurransen. Den berømte Route Napoleon er på bare snaut 15 mil og selv om den kan by på noen flotte opplevelser har den betraktelig færre svinger og oppleves i denne sammenhengen som en pusekatt. Mellom Napoli og Salerno i Italia er det flotte veier. Det samme gjelder for Alpene, og veien til Ronda i Sør-Spania er viden kjent. Det samme er tilfellet for deler av Skandinavia. Alt i alt er det flotte motorsykkelveier i de fleste land, men de er som regel bare på noen få mil hver.

N260 er alle motorsykkelveiers mor - like lang som fra Oslo til Trondheim - men nesten uten en eneste lengre rettstreking. Hvis ikke dette er verdens beste motorsykkelvei, så vet ikke jeg!

